

Beste lezer,

Ook 2019 was voor ons Gilde weer een jaar waarin kennisoverdracht door de vrijwilligers de rode draad in alle activiteiten was. We moesten het zonder een speciaal thema van de Europese Unie doen. Maar ook zonder dat kwam er genoeg op ons af, onder andere met het landelijk thema *Rembrandt en de Gouden Eeuw* in verband met de 350ste sterfdag van de schilder. De herdenking van de *Haagse Gouden Eeuw* stond vooral in het teken van de 300ste sterfdag van Johan van Oldenbarnevelt. Daarin werd ook weer samengewerkt met het Haags Historisch Museum, met speciale stadswandelingen die aansloten op de thema's van hun tentoonstellingen.

Actualisering en vernieuwing

Nog een paar feestdagen te gaan en dan zijn we weer toe aan de jaarwisseling. Het schrikkeljaar 2020 wacht ons. Een extra dag dus om vrijwilliger te zijn in *Den Haag, Stad van Kansen en Ambities*, zoals het vanaf 2018 tot 2022 geldende B&W Coalitieakkoord is getiteld. Onze lopende projecten zijn en blijven grotendeels daarop geënt; maar wij blijven zoeken naar actualisering en vernieuwing van onze activiteiten.

Vrijheid verbindt

Zo vindt het Gilde inspiratie in het landelijk thema van het volgende jaar: *Vrijheid Verbindt*. Het themajaar is inmiddels op 31 augustus jl. begonnen in Terneuzen en zal op 24 oktober 2020 in onze stad eindigen met de herdenking van de oprichting van de

Verenigde Naties in 1945.

Het Gilde is vertegenwoordigd in de organiserende commissies en betrokken bij het gemeentelijk overleg met betrekking tot de herdenking van *75 jaar Vrijheid Den Haag*.

Terugblikkend op het nog lopende jaar past ons dankbaarheid voor de inspanningen en het enthousiasme van al onze vrijwilligers die zich voor de Gilde doelstellingen en -projecten hebben ingezet.

Graag verwijst ik de lezer naar de website www.gildedenhaag.nl voor uitvoerige informatie als aanvulling op het volgende beknopte overzicht.

Het maatjesproject **SamenSprak**, waaraan verleden jaar toegevoegd *SamenSprak Vluchtelingen*, telt inmiddels 315 taalkoppels, waarbij de anderstaligen 64 nationaliteiten vertegenwoordigen. In 2021 zal de nieuwe inburgeringswet worden ingevoerd. In welke mate de gemeentelijke uitvoering daarvan het vrijwilligerswerk van SamenSprak Vluchtelingen zal gaan beïnvloeden zal in 2020 duidelijk moeten worden.

Met betrekking tot **Individueel Advies** heeft het bestuur helaas met pijn in het hart moeten besluiten het project af te bouwen en als onderdeel van het Gilde per 1 januari 2020 te beëindigen. Een en ander als gevolg van de jarenlange geringe omvang en de ontbrekende coördinerende capaciteit. Lopende trajecten worden afgemaakt. De uit het 'voormalige' Individueel Advies afkomstige Engelse en Franse taal conversatie cursussen blijven bestaan.

De **Stadswandelingen** tellen jaarlijks om en nabij 10.000 deelnemers. Een sterk signaal dat onze vernieuwing en het inspelen op de actualiteit en samenwerking met andere organisaties succesvol is. Zo behouden wij populaire 'nieuwkomers' als *Markante vrouwen in de Residentie* en de *Kinderwandeling* (gratis voor 9 tot 11-jarigen van Haagse basisscholen). In het kader van 75 Jaar Vrijheid Den Haag worden een aantal (ook nieuwe) wandelingen aangeboden, waaronder een op de Joodse Begraafplaats.

De cursus **Hagologie, Leer mij Den Haag kennen** heeft sinds de start in maart 2018 al 120 'afgestudeerde' Hagologen, ofwel ambassadeurs van de stad, opgeleverd. Tijdens de afsluiting van de cursus op 2 november jl. is de 100ste deelnemer in het zonnetje gezet.

Ook **Sprekershoek** zal deel uit blijven maken van het Gilde-aanbod van 5 maandelijkse lezingen op de laatste zondag van oktober tot en met maart. December wordt overgeslagen.

De tien medewerkers op ons **bureau**, gehuisvest in het PEP-gebouw aan de Riviervismarkt, vervullen met verve de rol van eerste contactpunt; zij zijn het visitekaartje van onze vrijwilligersorganisatie.

Daarmee eindigend, beste lezer, wens ik u namens het bestuur fijne feestdagen, gevolgd door een gelukkig, gezond en voorspoedig 2020 voor u en uw dierbaren.

Jan Spoelstra, voorzitter

De Gouden Eeuw

De afsluiting van een bijzonder jaar in historisch opzicht

Het jaar 2019 was een jaar van uitgebreide vieringen en herdenkingen, het jaar van Rembrandt van Rijn, Johan van Oldenbarnevelt, de gebroeders de Witt, Baruch Spinoza, Constantijn Huygens en vele andere talenten uit de 17de eeuw.

In Den Haag en Voorburg hebben musea, historische verenigingen, het Gemeentearchief en Gilde Den Haag in nauwe samenwerking een prachtig programma samengesteld. Zo werden er concerten gegeven, lezingen gehouden, tentoonstellingen georganiseerd, toneelstukken opgevoerd en stadswandelingen gelopen, allemaal in het kader van de Gouden Eeuw en allemaal even succesvol.

Op 20 november vond een van de laatste activiteiten plaats. Het initiatief hiertoe werd genomen door het bestuur van het Hofje van Nieuwkoop, waarna secretaris Patrick Thio zich heeft belast met de organisatie van twee lezingen voorafgegaan door een Gilde hofjeswandeling. De Gildegidsen (Marianne Post, Jan Schepers, Leo Vlaar en Robert

Gildegids Jan Scheepers met wandelaars in het Hoofts hofje in de Assendelftstraat.

Foto: Virginie Janssen

van Venetië) namen de wandelaars vanaf de Hof van Wouw mee op hun tocht en vertelden uitgebreid over de geschiedenis van diverse fraaie hofjes en hun omgeving. De herfstzon leverde met haar zachte licht en nog resterende warmte op deze koude novemberdag een aangename bijdrage aan de rondleiding, die eindigde bij het grootste hofje uit de reeks: het Hofje van Nieuwkoop (gebouwd door Pieter Post). In de mooie Regentenzaal van het Speelhuys werden vervolgens de lezingen gegeven.

Henk Looijensteijn, historicus en auteur van een aantal boeken over de hofjes, gaf zijn publiek een boeiende uiteenzetting over de vraag waarom mensen met geld indertijd besloten om een liefdadigheidshofje te 'stichten'. Het ging daarbij niet zozeer om een investering als wel om een vorm van liefdadigheid waaraan tevens een zekere status kon worden ontleend. De rijkere burgers wisten op deze manier hun naam aan een 'stichting' te verbinden, zodat die naam na hun heengaan zou voortleven. Met name kinderloze rijke weduwen of welge-

stelde ongehuwde dames, maar ook dito heren, konden op deze manier hun kapitaal een mooie bestemming geven.

Historicus en Den Haag-kenner Kees Stal gaf in de tweede lezing een overzicht van de ontstaansgeschiedenis en de verdere uitbreiding van de Haagse grachten. Grachten waren in Den Haag noodzakelijk voor de aanvoer van turf, hout, levensmiddelen enz. Den Haag lag immers niet aan een rivier. Daarnaast speelde water een rol bij de verdediging van de stad. Omdat stevige stadsmuren en versterkingen ontbraken, hoopte men dat een singelgracht rondom de stad een barrière kon vormen tegen het binnendringen van vijandelijke troepen. Na deze boeiende lezingen werd de middag afgesloten met een geanimeerde borrel.

Concluderend mogen we spreken van een zeer geslaagde middag en zeker ook van een geslaagd jaar in het teken van de geschiedenis van de Gouden Eeuw.

*Virginie Janssen/Henders de Soeten
Stadsgidsen van Gilde Den Haag*

Spreekster Kees Stal met rechts Patrick Thio, secretaris Hofje van Nieuwkoop.

Foto: Virginie Janssen

Wat gaat het Gilde doen tijdens de viering 75 jaar Vrijheid Den Haag?

Het jaar 2010 staat in het teken van '75 Jaar Vrijheid Den Haag'. Door de hele stad en door het hele jaar heen zullen er festiviteiten zijn, zoals onder andere uitvoeringen van het Haags Toonkustkoor en het Residentie Orkest. Ook in het Zeeheldentheater zijn er speciale voorstellingen. Dit allemaal tussen de officiële gebeurtenissen door, zoals de herdenking van het bombardement op het Bezuidenhout op 3 maart, de Dodenherdenking op 4 mei, Bevrijdingsdag op 5 mei en de Slag om de Residentie op 10 mei.

Gilde Den Haag maakt deel uit van het platform Haagse Historie en Erfgoed, het netwerk Haagse Vrijheidsweken en is betrokken bij het gemeentelijk overleg 75 Jaar Vrijheid Den Haag.

Het Gilde biedt een aantal stadswandelingen aan, een lezing, alsook een bus tour. Het programma start in het eerste kwartaal van 2020.

- **NIEUW** **Wandeling Bezet, Verzet, Bevrijd** door het hart van Den Haag. De wandeling gaat langs plekken in de residentie, waar in de oorlog belangrijke personen beslissende daden hebben verricht - ook verzetsdaden - zoals Gerrit Kastein die tijdens een ondervraging op het Binnenhof een fatale sprong uit het raam maakte.
 - **Wandeling door het Bezuidenhout.** Een wijk met grandeur uit de 19e eeuw die na het verwoestende bombardement van 3 maart '45 grotendeels verloren is gegaan. Veel schoons is er niet meer, maar gelukkig heeft de wijk zijn bijzondere karakter behouden.
 - **NIEUW** **Lezing in Gilde Sprekershoek** (29 maart 2020) over de schrijver Ferdinand Bordewijk, die weliswaar het bombardement van 3 maart overleefde, maar zijn huis en alle manuscripten verloor.
 - **Rondleiding over het landgoed Clingendael**, waar Seyss-Inquart in de villa Clingendael woonde en waar hoge Duitse medewerkers in de omringende huizen zware ondervragingen uitvoerden. De bunker aan de rand van het landgoed wordt voor het publiek toegankelijk gemaakt.
 - **Joods verleden van Den Haag**, een rondleiding door de verdwenen 'Buurt' in het centrum van de stad. Driehonderd jaar lang woonden en werkten hier veel Joodse stadgenoten in veiligheid.
- In de oorlogsjaren werden ongeveer 17.000 Joodse inwoners gedeporteerd, slechts 3000 keerden terug.
- **NIEUW** **Rondleiding op de Joodse Begraafplaats** (1694) aan de Scheveningseweg, waar zowel Sefardische als Asjkenazische Joden liggen begraven. De begraafplaats heeft veel geleden bij de aanleg van de Artlantikwall.
 - **De wandeling Vrede en Recht** voert langs de rijke geschiedenis van Den Haag als Internationale stad van Vrede en Recht met het Vredespaleis als onbetwist middelpunt. De wandeling gaat onder meer langs een aantal ambassades en VN-organisaties, waaronder het OPCW.
 - **NIEUW** **Bus tour Bezet Den Haag** door de wijken van Den Haag, die tijdens de oorlog zwaar zijn getroffen, zoals het gebombardeerde Bezuidenhout, door het Haagse Bos (lanceerplaats van V-2's), langs het Vredespaleis naar het Statenkwartier en via de antitankgracht naar de Scheveningse gevangenis. Hier kan eventueel het nieuwe museum *Nationaal Monument Oranje Hotel* worden bezocht. Een interessante activiteit voor wijk- en dienstencentra, alsook voor andere (welzijns)organisaties. NB Het Gilde levert de gids; de kosten van de bus zijn voor rekening van de desbetreffende organisatie/aanvrager.

Een beetje schakelen

Nadat Frans Bodmer (70) een jaar coördinator was bij SamenSprak, werd hij in september 2018 bestuurslid bij Gilde Den Haag voor die afdeling. Hoe is dat zo gekomen? Wat trekt hem in die nieuwe functie? En wie is hij? Hieronder een kleine introductie.

Frans Bodmer Foto: Bertie Fokkelman

Frans is getrouwd, heeft twee dochters en woont sinds 1985 vlak achter de duinen in Den Haag, naar eigen zeggen een fantastische stad. In zijn werkzame leven had deze bedrijfskundige een managementfunctie bij achtereenvolgend Ballast Nedam, Mourik en het Rotterdamse drinkwaterbedrijf Evides. Na zijn pensionering volgde hij een cursus van het HOVO (Hoger Onderwijs Voor Ouderen) over Den Haag – nee, de cursus Hagologie van het Gilde bestond toen nog niet –. Daardoor ging hij zijn stad nog meer waarderen, want hij leerde beter te kijken, ook naar boven, ontdekte gebouwen als de twee logementen aan het Plein en ging boeken lezen over bijvoorbeeld Van Oldenbarneveldt en Johan de Witt. Een vogelcursus bracht hem ertoe om mee te doen met de excursies van De Haagse Vogelbescherming waarbij het hem nog altijd een kick geeft als hij weer een nieuwe vogel spot. Verder verleent hij op maandagen hand- en spandiensten bij de vereniging waar

hij ook tennist. En o ja, hij golft ook en ging een tijd lang bij een oude dame wekelijks koffie drinken.

Toch vond een van zijn dochters dat haar vader nog wat te doen moest hebben en attendeerde hem op Gilde SamenSprak. Dat was niet tegen dovemansoren gezegd. Een week later had hij een intake en kort daarop maakte hij kennis met zijn eerste taalmaatje, een Poolse. Inmiddels is hij toe aan zijn zesde anderstalige. Hij bewondert de wijze waarop de nieuwkomers in het leven staan, hun leergierigheid, hun openheid en hun inzet en draagt daar graag zijn steentje aan bij.

Uitzonderlijk goede herinneringen heeft hij aan een vluchteling, een Syriër, die erin slaagde in een recordtempo in te burgeren en aangenomen te worden bij de Technische Universiteit in Delft.

Toen hem eind 2017 gevraagd werd om coördinator te worden, accepteerde hij dat dan ook onmiddellijk. Het trekt hem om taalcoaches in contact te brengen met anderstaligen. Op het ogenblik heeft hij rond de twintig koppels onder zijn hoede met wie hij regelmatig contact heeft, meestal via de mail. Een relatief nadeel is dat hij zijn koppels niet veel ziet, maar om dat te ondervangen gaat hij vaak naar het SamenSprak Café, in de Centrale Bibliotheek aan het Spui. Of hij probeert ze te zien bij de jaarlijkse taalkoppelbijeenkomst, of bij de voorjaarsbijeenkomst van het Gilde.

Sinds ruim een jaar vervangt hij nu ook Wim Koole als lid van het bestuur van Gilde Den Haag waar hij

SamenSprak vertegenwoordigt. Vóór iedere bestuursvergadering bespreekt Frans met Ellie Christoffersen, projectleider van SamenSprak, de belangrijkste ontwikkelingen. Ook heeft hij veel externe contacten. Zo was hij afgelopen maandag bij een bijeenkomst over een nieuw verantwoordingsmodel dat de gemeente Den Haag wil hanteren voor de subsidie die ze geeft en die voortaan meer gericht moet zijn op resultaat. Maar hoe meet je dat resultaat? Tot nu toe volstonden de evaluatieformulieren die taalcoaches invulden na afronding met hun taalmaatje. Dit zegt natuurlijk niet alles, maar méér kun je je vrijwilligers eigenlijk niet vragen, vindt Frans. En, iets anders, hoe reageer je als de gemeente wil dat SamenSprak als verlengstuk gaat fungeren van formeel taalonderwijs? Willen onze taalcoaches dat wel en kunnen zij dit aan? Dit en andere zaken bespreekt Frans met diverse Haagse taal aanbieders zoals Taal aan Zee in het Taalketenoverleg. Goed contact met de gemeente is hierbij cruciaal. Zijn contactpersoon bij Onderwijs spreekt hij regelmatig. Het is een beetje schakelen en je moet zorgen dat je op de hoogte bent. Dit soort uitdagingen is een kolfje naar Frans' hand. Hij oogt ontspannen. Het is duidelijk dat hij zich erg thuis voelt bij Gilde Den Haag.

Bertie Fokkelman

Ervaringen van Antoinette van der Maas, taalcoach bij Gilde SamenSprak

Een taalcoach, die er uit springt, zo mag je Antoinette van der Maas wel noemen. Bijna 12 jaar geleden, toen Gilde SamenSprak Den Haag net was begonnen meldde zij zich met de woorden: 'Leuk, ik was taalcoach bij Gilde Delft en nu kan ik hetzelfde werk dichterbij huis doen!' Zij had al een paar taalmaatjes gehad. We hoefden haar niets meer uit te leggen.

Antoinette heeft een hobby voor talen, werkte vroeger als tolk/vertaler en woonde met haar man Pim op diverse plekken in de wereld, onder meer in Brunei op het eiland Borneo, waar zijn werkgever Shell een raffinaderij had. Zij weet uit eigen ervaring hoe het is om te moeten leven in een land waarvan je de taal niet kent. Ze weet zich goed in te leven in de mogelijkheden en beperkingen van een anderstalige, is bovendien in staat om met haar tomeloze energie en enthousiasme snel contact te leggen.

Grote verschillen in leeftijd en cultuur spelen voor haar geen rol. Vaak was zij taalcoach voor vrouwen met jonge kinderen. Zelf een grootmoeder, waarvan het oudste kleinkind inmiddels 16 is, nam ze dan

Iedere eerste woensdag van de maand is er het SamenSprak Café in het café van de Centrale Bibliotheek aan het Spui. In oktober hadden Yolanda van Stralen en Shirin Hasani een heel speciale reden voor hun aanwezigheid: Yolanda gaf Shirin een certificaat ter afsluiting van de anderhalf jaar dat zij samen een Taalkoppel vormden. In die periode zagen zij elkaar iedere week en hebben ze veel uitgewisseld en veel geleerd van elkaar. Vanaf nu houden ze vriendschappelijk contact.

V.l.n.r. Sayo Wong na haar naturalisatieceremonie, met taalcoach Antoinette van der Maas en met haar moeder en zusje.

vaak wat speelgoed mee, zodat ze rustig met de moeder kon praten. Op deze manier wist ze snel vertrouwen te winnen. Zij speelde de rol van 'reserve oma' en kreeg soms ontroerende bliken van waardering. Op de dag dat ze 50 jaar getrouwd was kreeg ze van haar taalmaatje Fatima een Hema-taart met daarop een foto waarop ze samen met haar man stond afgebeeld. Ze krijgt nog tranen in haar ogen wanneer ze er over praat.

Antoinette houdt steeds voor ogen dat anderstaligen zich beter in de Nederlandse maatschappij moeten kunnen redden wanneer het jaar van wekelijks contact voorbij is. Zij moeten dan zelf een netwerk opbouwen, dagelijks Nederlands spreken, leren ervaren dat Den Haag ook hun stad is.

Cultuurverschillen kunnen onvoorstelbaar groot zijn. Zo hebben vrouwen uit Iran het vaak moeilijk om signalen te interpreteren. Worden ze op straat vriendelijk aangesproken door een man, dan slaat de paniek toe omdat hij 'natuurlijk' iets slechts in de zin

zou hebben. Ze vertellen Antoinette over hun ervaringen en zij stelt hen dan gerust. Iraanse vrouwen zijn soms wel hoog opgeleid maar niet om te werken, ze vormen een goede partij op de huwelijksmarkt en moeten kinderen baren.

Lang niet alle anderstaligen bij SamenSprak komen uit Noord Afrika of het Midden Oosten. Een paar jaar terug kreeg Antoinette de Chinese Sayo Wong uit Hong Kong. Zij studeerde aan de kunstacademie in Den Haag en studeert nu verder in Berlijn. Sayo wilde graag de Nederlandse nationaliteit en heeft die ook verkregen. Voor de plechtigheid kwamen haar moeder, een zakenvrouw uit Beijing en haar zus, student in Zwitserland, over. De manier waarop de gemeente de ceremonie had georganiseerd viel wat tegen. De gedraaide muziek van een Belgisch kinderkoor klonk niet bepaald Nederlands vonden zowel Sayo als Antoinette. Gelukkig wisten ze er met z'n allen nog een gezellige avond van te maken.

Wim Koole

Gilde Journaal moet afscheid nemen van Carel Wiemers

‘Nieuwe stadswandeling geeft ander gezicht op Den Haag’, zo luidde de kop van het eerste artikel dat Carel Wiemers voor ons schreef. Dat was juni 2011. Vele artikelen volgden. Nog in hetzelfde nummer maakte hij melding van een bijeenkomst van SamenSprak op Koninginnedag. Ongeveer 70 taalmaatjes maakten toen een korte Oranjewandeling door de binnenstad gevolgd door een samenzijn waarbij de hapjes kwamen van de anderstaligen. Er werden interviews gemaakt voor de lokale radio. Gilde SamenSprak bestond nog kort en moest bekendheid krijgen.

Carel vond het erg leuk om als redacteur voor Gilde Den Haag te werken. Kennisoverdracht is de voormalige ANP-verslaggever op het lijf geschreven en dat is voor Gilde ook waar het om draait. Bij het persbureau mocht Carel vaak op reis, hij maakte staatsbezoeken mee, was ook geruime tijd gestationeerd op Schiphol. Daar was vaak gelegenheid om belangrijke politici te spreken wanneer zij ontspannen in de VIP room zaten te wachten. Tal van wereldberoemde artiesten deden die VIP room eveneens aan. Soms bouwde hij een persoonlijke band met hen op. Praat even met Carel en je krijgt een lawine van verhalen over je heen.

Carel Wiemers ontvangt het beeldje ‘Chapeau’ uit handen van voorzitter Jan Spoelstra.

Foto: Eric de Vroome

Het schrijven van boeken was een hobby die hij na zijn pensionering ontwikkelde. Allereerst verscheen ‘Duel op de bloedheuvel’ (2007), met zelf getekende illustraties refererend aan een Bezuidenhout uit lang vervlogen tijden. Een jaar later: ‘De beer, het paard en de draak’, verslag van een treinreis die hem met zijn inmiddels overleden vrouw door Rusland, Mongolië en China voerde. ‘Met de dood op de hielen’ (2012) schreef hij, aangespoord door zijn kleinkinderen die niet wilden dat zijn oorlogsherinneringen verloren zouden gaan. Twee jaar later kwam opnieuw een boek uit: ‘Terreur in de zorg’. Aanleiding vormde een geruchtmakend proces tegen een Nederlandse hoofdverpleegkundige die een reeks patiënten met behulp van insuline om het leven had gebracht. Carel deed nader onderzoek en concludeerde dat de beklagde bepaald niet als enige schuldige had

moeten worden aangemerkt. Als redactie zullen we Carel missen. Onverwacht kondigde hij zijn vertrek aan met als reden dat hem een nieuwe tijdrovende taak wacht. Vanuit Amsterdam, waar hij op school ging, maar ook uit andere plaatsen krijgt hij geregeld aanvragen om over zijn oorlogservaringen als kind te vertellen. Hij maakte immers dingen mee die we ons nauwelijks meer kunnen voorstellen. Zo werd Carel met zijn even oude Joodse vriendje Hans en zijn familie op brute wijze uit het huis, waar hij op dat moment logeerde, gehaald en naar een gereedstaande vrachtwagen gebracht. Daarmee werden Joden op mensonterende wijze afgevoerd. Op het nippertje ontkwam hij aan deze deportatie. Hans is met zijn ouders en zijn broer in de gaskamers van Sobibor omgekomen.

Wim Koole

Leo Vlaar, een bevlogen en positief ingestelde Gildegids

‘Wat is er mooier dan wanneer je als gids met een groep mensen achter je, de ongeveer driehonderd treden van de meer dan negentig meter hoge Haagse Toren aan de Groenmarkt beklimt en je vanaf de rondgang van deze zeskantige, laat middeleeuwse St. Jacobs kerktoren, heel Den Haag en omgeving aan je voeten ziet liggen?’, zegt de 71-jarige enthousiaste Gildegids Leo Vlaar. ‘Vooral buitenlandse toeristen vinden het prachtig, als ik ze op die manier uitleg geef over onze Residentiestad’.

Leo Vlaar, die zich na zijn pensionering in 2011 als kandidaat voor de vaste wandelingen van de vrijwilligersorganisatie aanmeldde, is een gids in hart en nieren. Het rondleiden van mensen is hem op het lijf geschreven. Leo is niet alleen een begenadigd verteller, maar praat ook met de mensen die hij in zijn kielzog door de stad leidt. Daarom geeft hij niet alleen uitleg over allerlei interessante aspecten van Den Haag. Hij luistert naar de wensen van zijn publiek en past daar zijn betoog op aan. ‘Het is voor mij erg belangrijk met mijn toehoorders in gesprek te gaan. Dat is niet alleen heel leuk, maar ook voor mijzelf erg leerzaam. Ik geniet van deze interactie’.

Zoals gebruikelijk begint elke Gildegids na zijn opleiding eerst met de Residentiewandeling. Het ongebreidelde enthousiasme van Leo bracht hem er al snel toe meer stadswandelingen aan zijn repertoire toe te

voegen: Jugenstil, Haagse hofjes, het Joodse Verleden van Den Haag, Scheveningen, de Bunkerwandeling, Zeeheldenkwartier en ‘niet te vergeten’ de Schilderswijk. Dat is zijn favoriet! Leo, legt uit waarom. Ten eerste heeft hij daar affiniteit mee, omdat hij geboren en getogen is in het Laakkwartier. ‘De Laak’, zoals hij het omschrijft, omvat Spoorwijk, Laak en de Molenwijk. Ten tweede wil hij met deze ‘belevingswandeling’ het negatieve imago dat de Schilderswijk in het algemeen heeft, opkrikken door ‘de vooroordelen weg te nemen en de positieve kanten die deze volksbuurt zonder meer heeft, naar buiten te brengen’. ‘Het is ten onrechte dat de media de Schilderswijk steeds in een kwaad daglicht stellen’, betoogt de bevlogen stadsgids, die zelf negatieve ervaringen in zijn eigen leven een draai in de goede richting weet te geven. ‘Als mensen in de groep vragen stellen over de slechte naam van

de Schilderswijk, stel ik daar altijd iets positiefs tegenover. De wijk telt zo’n 115 verschillende nationaliteiten, die allemaal proberen goed met elkaar samen te leven. Ik vertel mijn toehoorders wat de bewoners allemaal doen om de buurt leefbaar te houden. Er zijn regelmatig acties voor het schoonhouden van straten en pleinen. Ook vindt er uitwisseling plaats tussen kinderen van groep acht van de basisscholen in deze volkswijk met die uit het chique Benoordenhout.

Waar Leo ook intens van geniet zijn de voor belangstellenden uit binnen- en buitenland georganiseerde rondritten met tram en bus door de stad. Onderweg kan hij in anderhalf uur de stad laten zien en een compleet verhaal vertellen over de interessante dingen die Den Haag te bieden heeft. ‘Heel leuk om te doen’, zegt de gids, die een voorkeur heeft voor de ritten met een touringcar boven die met de tram.

Met in het seizoen zo’n drie á vier dagen per week rondleidingen geven heeft hij een wel besteed leven.

Carel Wiemers

www.dehaagsetoren.nl

www.gildedenhaag.nl

Leo Vlaar, in het midden, met zijn groep op de ‘luidzolder’, 1e verdieping, 50 meter hoog.

De Vaillant Toren in de Schilderswijk.

100ste cursist Hagologie!

Zaterdag 2 november werd de vierde cursus Hagologie afgerond.

30 cursisten ontvingen het certificaat Hagoloog.

Onder hen de 100ste deelnemster José Heemstra, zij werd extra in het zonnetje gezet. Foto's: Eric de Vroome

Tropisch Modernisme Nederlandse architectuur in Indië

 Gilde
Sprekershoek

Na een korte inleiding over het koloniale bouwen focust de spreker zich op de periode 1900 - 1940. Het werk van Charles Prosper Wolff Schoemaker en zijn jongere broer Richard, beiden KNIL militair, architect en hoogleraar, staat centraal in deze lezing. Ook is er aandacht voor de huidige situatie, beheer en

behoud van monumenten, onderzoek in Indonesië en de betekenis van de Nederlandse architectuur in de tropen.

Presentatie: Dr. Jan van Dulleman, kunsthistoricus

Zondag 26 januari 2020
Wijkcentrum Essesteijn,
Elzendreef 10 Voorburg
Aanvang: 14.00 uur

 Gilde
Den Haag
Vrijwillige Professionals

Kennisoverdracht is het sleutelwoord binnen het Gilde! Bijna 500 vrijwilligers van Gilde Den Haag zetten zich met hun kennis, kunde en (levens)ervaring in voor hun stadgenoten. Zo verzorgt het Gilde verschillende **Stadswandelingen** met een gids voor zo'n 10.000 deelnemers per jaar en is er het taalmaatjesproject **Samenspraak**. De cursus **Hagologie** leert de deelnemers op een bijzondere manier de historie van Den Haag kennen. In **Sprekershoek** geven deskundigen presentaties over in de belangstelling staande onderwerpen.

Colofon

Het Gilde Journaal verschijnt 3x per jaar in een oplage van 850 ex. en is een uitgave van:

Stichting Gilde Den Haag

Riviermarkt 2, 2513 AM Den Haag

Geopend

maandag t/m vrijdag van 9.30 – 12.30 uur

Telefoon 070 356 12 81

E-mail info@gildedenhaag.nl

Website www.gildedenhaag.nl

Gilde Samenspraak

samenspraakdenhaag@gmail.com

Redactie

Bertie Fokkelman, Wim Koole, Nora Mulder en Carel Wiemers

Eindredactie en samenstelling

Mariet Hubatý

Telefoon 070 393 59 12

E-mail hubaty@ziggo.nl

Productie Knijnenburg Producties, Rijswijk

Indien onbestelbaar retour aan:
Stichting Gilde Den Haag, Riviermarkt 2, 2513 AM Den Haag.

Gilde
Den Haag
Vrijwillige Professionals

Port Betald
Port Payé
Pays-Bas

